

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 4860/2025
10.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Емил Сомер, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгомир Настић, адвокат из ..., ради предаје посуда и накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 902/24 од 17.07.2024. године, у седници одржаној 10.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 902/24 од 17.07.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Кикинди П 132/23 од 11.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да суд обавезе туженог да му исплати на име накнаде штете износ од 7.200,00 динара са законском затезном каматом почев од 28.07.2022. године до исплате као и да му накнади настали парнични трошак. Ставом другим изреке одређено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 902/24 од 17.07.2024. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у делу одлуке о трошковима парничног поступка из става првог и другог изреке, тако што је тужени обавезан да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 97.050,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у побијаном одбијајућем, а непреиначеном делу става првог изреке жалба одбијена и првостепена пресуда потврђена. Ставом другим изреке, одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 403. ЗПП.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против другостепене пресуде у делу којим је преиначена првостепена пресуда у ставу другом изреке (решење којим је одлучено о трошковима поступка), дакле против одлуке којом је одлучено о споредном тражењу које не чини главни захтев. Имајући у виду наведено, ревизија туженог против ове одлуке није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**